

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Dumitru Mardari,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 23 mai 2019, în privința lui

Hălmagea Constantin XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 15.05.2014 – 24.01.2018,
instanța de apel: 13.04.2018 – 21.08.2018,
instanța de recurs: 19.10.2018 – 26.02.2019,
instanța de apel: 04.04.2019 – 23.05.2019,
instanța de recurs: 24.07.2019 – 15.10.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința din 24 ianuarie 2018, Judecătoria Cahul a hotărât: „Se încetează procesul penal privind aplicarea măsurilor cu caracter medical în privința lui Hălmagea Constantin în urma săvârșirii faptei prejudiciabile prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală, fără a aplica în privința acestuia măsuri de constrângere cu caracter medical”.

2. Instanța de fond a constatat că la 23 septembrie 2013, aproximativ ora 13:00, Hălmegea C., aflându-se la domiciliul său din XXXXXX, XXXXXX, XXX, ap. 9, i-a aplicat o lovitură în abdomen mamei sale, Hălmegea I., după ce cu ajutorul unui cuțit de bucătărie a amenințat-o și i-a aplicat o lovitură în regiunea gâtului. În urma acestui fapt, i-a provocat victimei, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 665 din 24.09.2013, vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Instanța a conchis că au fost administrate suficiente probe pentru a demonstra comiterea faptei prejudiciabile prevăzute la art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Totodată, potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 1060 din 04.11.2013, Hălmegea C. suferă de maladie psihică cronică și evolutivă „XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX-XXXXXX” și este recunoscut iresponsabil de fapta comisă, astfel că a comis fapta ce i se impută fiind în stare de iresponsabilitate.

Potrivit art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă consideră dovedit faptul că persoana în cauză a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în stare de iresponsabilitate, instanța de judecată adoptă, conform art. 23 Cod penal o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor astfel de măsuri în cazurile când, prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat. În astfel de cazuri, instanța anunță despre bolnav organele de ocrotire a sănătății.

Fapta prejudiciabilă săvârșită de Hălmegea C. prevede o pedeapsă cu muncă neremunerată în mărime de la 150 la 180 ore sau închisoare de până la 2 ani, făcând parte din categoria infracțiunilor ușoare.

În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a), (2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Ori, fapta prevăzută la art. 201¹ alin. (1) Cod penal a fost comisă în anul 2013, iar din ziua săvârșirii au expirat mai mult de 2 ani, temei ce atrage necesitatea de a înceta procesul penal în baza acestei legi cu liberarea lui Hălmegea C. de răspunderea penală, pe motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală.

3. Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Vasile Soltan, a declarat apel, solicitând casarea sentinței în partea încetării procesului penal de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința lui Hălmegea C. să fie aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical, prin internare într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

Apelantul a invocat că legea nu prevede ca temei de încetare a procesului penal de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical expirarea termenului de tragere la răspundere penală. Deci, procesul penal de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical nu poate fi încetat din acest motiv, deoarece persoana, în privința căreia se solicită aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, nu este trasă la răspundere penală și este absolvită *a priori* de

ea, în temeiul art. 23 Cod penal, din motivul comiterii faptei prejudiciabile în stare de iresponsabilitate.

Potrivit art. 60 alin. (1) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă au expirat anumite termene din ziua săvârșirii infracțiunii, iar în cazul procesului penal de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, persoana nu a comis nicio infracțiune, ea nefiind subiect al infracțiunii din motivul iresponsabilității, ci o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală. Deoarece într-un asemenea proces persoana este absolvită de răspunderea penală, în privința acesteia nu se aplică prevederile art. 60 Cod penal, ce reglementează prescripția tragerii la răspundere.

Art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală stabilește drept temei de încetare a procesului și de neaplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical cazul când, prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat.

Instanța de fond a încercat să probeze că și acest temei poate fi aplicat, deoarece Hălmegea C., în perioada 2014-2018 prin comportamentul său nu a dat dovadă de pericol social sau de o predispunere la alte fapte sociale și el s-a implicat în viața cotidiană.

Conform raportului de expertiză psihiatrico-legală nr. 704a-2013 din 04.11.2013 în privința lui Hălmegea C. urmează să fie aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical prin internare într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită și până în prezent pe cauza penală dată nu există o altă expertiză judiciară, care ar combate argumentele expertizei psihiatrico-legale nr. 704a -2013 din 04.11.2013.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 21 august 2018, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiate argumentele acuzării că în privința inculpatului urmează să fie aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical ori, pentru aplicarea acestui tip de măsuri, nu este necesară doar starea de iresponsabilitate a acestuia.

În această ordine de idei, sunt întemeiate concluziile instanței de fond.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că în privința persoanei care a săvârșit o faptă prejudiciabilă fiind în stare de iresponsabilitate urmează să fie încetat procesul penal doar dacă există o condiție că această persoană nu necesită aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical.

Însă, potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală nr. 704a-2013 din 04.11.2013, Hălmegea C. necesită măsuri de siguranță cu caracter medical în sensul de a fi îndreptat la tratament prin constrângere în Spital de Psihiatrie cu supraveghere riguroasă.

6. Conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2019, recursul a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că procurorul, prin ordonanța din 08.05.2014, în baza art. 495 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, a trimis cauza penală în instanța de judecată, deoarece s-a constatat că există temeieri de a aplica față de Hălmagea C. măsuri de constrângere cu caracter medical.

Instanța de apel, menținând sentința de încetare a procesului penal în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală, nu a ținut cont de prevederile art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora, dacă consideră dovedit faptul că persoana în cauză a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în stare de iresponsabilitate, instanța de judecată adoptă, conform art. 23 Cod penal, fie o sentință de absolvire a acestei persoane de pedeapsă sau, după caz, de răspundere penală, fie de liberare de pedeapsă și de aplicare față de ea a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, indicând care anume din ele trebuie aplicată, sau o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor astfel de măsuri în cazurile când, prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat. În astfel de cazuri, instanța anunță despre bolnav organele de ocrotire a sănătății.

Ori, soluția instanței de apel de menținere a sentinței de încetare a procesului penal privind aplicarea măsurilor cu caracter medical în privința lui Hălmagea C. în urma săvârșirii faptei prejudiciabile prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere penală, fără a aplica în privința acestuia măsuri de constrângere cu caracter medical, este contrară prevederilor art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 23 mai 2019, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată următoarea hotărâre: „*Se constată săvârșirea de către Hălmagea Constantin a faptei prejudiciabile prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție*”.

În rest, decizia a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond corect a concluzionat că Hălmagea C. a comis fapta prejudiciabilă prevăzută la art. 201¹ alin. (1) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea ***sau inacțiunea*** intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, ***soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau sănătății***, suferință psihică ori ***prejudiciu material sau moral***.

Însă, este eronată concluzia instanței de fond de încetare a procesului penal privind aplicarea măsurilor cu caracter medical în privința lui Hălmagea C., în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală, fără a indica în dispozitivul sentinței care este fapta prejudiciabilă săvârșită de acesta, și anume, fapta prevăzută la art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Totodată, procesul penal în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal în privința lui Hălmagea C. ***urmează a fi încetat pe motivul intervenirii prescripției de aplicare a măsurilor cu caracter medical***.

Pe lângă aceasta, afirmațiile acuzării că ***prescripția tragerii la răspundere penală*** nu se referă la măsurile de constrângere cu caracter medical sunt

neîntemeiate, aceasta *fiind o măsură de constrângere cu caracter medical care se aplică conform art. 99 Cod penal în cadrul procesului penal. Ori, prescripția se aplică la tot ce duce la consecințe penale, inclusiv la măsurile de constrângere.*

8. Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că soluția instanței de apel de menținere a sentinței de încetare a procesului penal privind aplicarea măsurilor cu caracter medical în privința lui Hălmagea C. în urma săvârșirii faptei prejudiciabile prevăzute la art. 201¹ alin. (1) Cod penal, pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere penală, fără a aplica în privința acestuia măsuri de constrângere cu caracter medical contravine prevederilor art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală și deciziei instanței de recurs prin care cauza a fost trimisă la rejudecare.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 23 alin. (1) Cod penal, nu este pasibilă de răspundere penală persoana care, în timpul săvârșirii unei fapte prejudiciabile, se afla în stare de iresponsabilitate. Față de o asemenea persoană, în baza hotărârii instanței de judecată, pot fi aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical, prevăzute de prezentul cod. Conform art. 99 Cod penal, persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală în stare de iresponsabilitate instanța de judecată poate să le aplice următoarele măsuri de constrângere cu caracter medical, care se desfășurează de către instituțiile curative ale organelor de ocrotire a sănătății: a) internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită; b) internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă. Potrivit art. 495 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, după terminarea urmăririi penale, procurorul, prin ordonanță, decide trimiterea cauzei în instanța de judecată dacă s-a constatat că există temeiuri de a se aplica față de cel care a săvârșit infracțiune măsuri de constrângere cu caracter medical. În corespundere cu art. 498 alin. (1), (2) pct. 1) - (5) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța trebuie să soluționeze dacă a avut loc fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală, dacă fapta aceasta a

fost săvârșită de persoana cauza căreia se judecă, dacă această persoană a săvârșit fapta prejudiciabilă în stare de iresponsabilitate, dacă trebuie aplicată vreo măsură de constrângere cu caracter medical și care anume. Potrivit art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă consideră dovedit faptul că persoana în cauză a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în stare de iresponsabilitate, instanța de judecată adoptă, conform art. 23 Cod penal, fie o sentință de absolvire a acestei persoane de pedeapsă sau, după caz, de răspundere penală, fie de liberare de pedeapsă și de aplicare față de ea a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, indicând care anume din ele trebuie aplicată, sau o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor astfel de măsuri în cazurile când, prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat. Conform art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor Codului de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit dispozitivului și descriptivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) în descriptiv, inițial a constatat că fapta prejudiciabilă a fost săvârșită de către Hălmegea C., care se afla în stare de în stare de iresponsabilitate – circumstanțe de fapt și de drept proprii unei sentințe de aplicare a unor măsuri de constrângere cu caracter medical (*art. 499 CPP*), însă ulterior și-a argumentat soluția divergent în raport cu sentința de condamnare (*art. 60 CP, 389 alin. (4) pct. 3) CPP*).

Totodată, în dispozitiv s-a contrazis dispunând, absolut neclar: „*încetarea procesului penal privind aplicarea măsurilor cu caracter medical în privința lui Hălmegea Constantin în urma săvârșirii faptei prejudiciabile prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală, fără a aplica în privința acestuia măsuri de constrângere cu caracter medical*” – o soluție improprie niciuneia din sentințele enunțate supra;

b) a omis raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 704a-2013 din 04.11.2013, conform căruia Hălmegea C. a săvârșit fapta în stare de iresponsabilitate și necesită măsuri de siguranță cu caracter medical, prin constrângere, în Spital de Psihiatrie, cu supraveghere riguroasă.

Ori, această probă, raportată la prevederile art. 499 Cod de procedură penală, prezumă, în mod rezonabil, o sentință de aplicare a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, excluzând o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor astfel de măsuri, deoarece lipsesc premisele legale, că: *prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat.*

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și în raport cu circumstanțele în fapt și drept invocate în

rechizitoriu, adoptând o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate. Conform art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuriile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate (*Hotărârea Plenumului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, rejudecând cauza conform regulilor generale, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 7. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate mai sus, repetându-le întocmai, și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Astfel, a statuat în descriptiv absolut neclar, divergent și fără orice suport legal că: *„procesul penal în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal în privința lui Hălmagea C. urmează a fi încetat pe motivul intervenirii prescripției de aplicare a măsurilor cu caracter medical. Pe lângă aceasta, afirmațiile acuzării că prescripția tragerii la răspundere penală nu se referă la măsurile de constrângere cu caracter medical sunt neîntemeiate, aceasta fiind o măsură de constrângere cu caracter medical care se aplică conform art. 99 Cod penal în cadrul procesului penal. Ori, prescripția se aplică la tot ce duce la consecințe penale, inclusiv la măsurile de constrângere”*.

Totodată, în dispozitiv s-a contrazis dispunând, absolut neclar: *„Se constată săvârșirea de către Hălmagea Constantin a faptei prejudiciabile prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție”* – o soluție improprie niciuneia din sentințe supra;

b) a depășit limitele învinuirii formulate lui Hălmagea C., deoarece a

încadrat acțiunile lui în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal conform semnelor calificative „... *sau inacțiunea intenționată...*, *soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății...*, *prejudiciu material sau moral*” – circumstanțe de drept neincriminate ultimului prin ordonanța de trimitere a cauzei în instanța de judecată pentru aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, din 08.05.2014 (v. *1.f.d.136*);

c) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi raportul ofițerului operativ de serviciu al IP Cahul din 23.09.2013 - v. I, f.d. 4; certificatul de dizabilitate și capacitate de muncă seria CN nr. 150869 – v. I, f.d. 222;

d) a omis relevanțele din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26.02.2019, că: „*soluția instanței de apel de menținere a sentinței de încetare a procesului penal privind aplicarea măsurilor cu caracter medical în privința lui Hălmagea C. în urma săvârșirii faptei prejudiciabile prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere penală, fără a aplica în privința acestuia măsuri de constrângere cu caracter medical, este contrară prevederilor art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală*”. Ori, art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală prevede expres că pentru instanța de rejudicare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii (*pct. 6., 7. din decizie*).

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudicarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudicării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudicarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, casează total decizia Curții de Apel Cahul din 23 mai 2019, în privința lui Hălmagea Constantin XXXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 08 noiembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Dumitru Mardari

Maria Ghervas